

frit overfor Bestyrelsen og overfor de Fattige, fordi han paa den Maade ganske anderledes kan rætte en hjælpsom Haand. Jeg kjennder flere Steder, hvor Præsterne gjøre saare meget for at faae Midler ind i de Fattiges Kasse. Jeg kjennder flere Steder, hvor Præsterne have gjort sig en Fornøielse af, hver Gang de holde Høstprædiken, at opmuntre de Kirkesøgende til at ofre paa Alteret til de Fattiges Kasse, og der er flere Steder i Jylland, hvor der ved disse Veiligheder er kommet meget bethdelige Bidrag ind i Kassen. Jeg synes, at det tyder paa, at Præsterne staa ikke blot i et godt Forhold, men i det rette Forhold til denne Kasse. Det er slet ikke saa ubetydelige Beløb, det dreier sig om. Efter hvad der statistisk er oplyst, er der over hele Landet indgaaet saadan noget som 225—226,000 Kroner i Tilskud fra Kommunerne til Kassen. Jeg skulde derfor meget beklage, om der i det høie Landsting skulde vise sig Uvillie mod selve denne Indretning. En ganske anden Sag er det, hvorledes man vil stille sig til det foreliggende Lovforslag. Loven af 8de Marts 1856 synes jeg ganske vist indeholder enkelte noget vage Bestemmelser, som jeg for min Part meget kunde ønske ændrede. Dersom den høitærede Kirkeminister kunde finde Anledning til at tage denne Sag under Overveielse, skulde jeg meget ønske, at det s. Ex. udtrykkelig blev udtalt i Loven, om de Fattiges Kasse gjælder sognevis eller kommunevis. Derom er der mange Steder Tvivl. Man vælger somme Steder Bestyrelse for hvert Sogn — det tror jeg nu er Lovens Mening — men andre Steder vælger man kommunevis. Ligeledes kunde jeg ogsaa ønske, der i Loven indsattes en udtrykkelig Bestemmelse om, at der ikke blot blev aflagt Regnskab, som blev fremlagt til Eftersyn for Beboerne i Sognet, men ogsaa, at dette Regnskab blev ordentlig revideret og samtidig med Kommuneregnskabet indsendt til Amtet. Jeg tror virkelig, at det baader alle Parter bedst; thi rent Regnskab gjør, hvad et gammelt Ord siger, det længste Benstab. Ligeledes kunde jeg ogsaa ønske, at der i Loven blev udtrykkelig bestemt, at Hjælp af de Fattiges Kasse kun kan ydes til Folk, der enten bor i det Sogn eller den Kommune, hvorfor Kassen gjælder; thi jeg tør i alt Fald ikke negte, at jeg kan tænke mig — og jeg tror, det er slet — at der enkelte Gange ved Hjælp af disse Midler er gjort Forsøg paa at støtte Folk, der boede udenfor den Kreds, hvori Kassen havde sin Virksomhed, netop for at holde disse Folk ude fra at komme det offentlige Fattigvæsen til Byrde i den Kommune (Hør!) og det er aabenbart ikke rig-

ligt. Ligesaa kunde jeg ønske, at der udtrykkelig blev sat ind i Loven, at alle Fattige, der ikke vare paa det offentlige Fattigvæsen i det Sogn eller den Kommune, hvorfor Kassen er oprettet, burde have Ret til og Krav paa at faae Hjælp af Kassen uanset, hvor de have Forsørgelsesret; thi det er desværre ogsaa en Kjendsgjerning, som jeg ikke tror er saa sjælden, at saalænge en fattig Familie ikke har Forsørgelsesret i det Sogn eller den Kommune, hvor Kasser virker, faar den ikke nogen Understøttelse deraf. Disse Tanker vil jeg meget ønske, at den høitærede Kirkeminister vil tage under Overveielse, om der ikke kunde være Grund til at søge saadanne Forandringer i Loven af 8de Marts 1856, og det ønsker jeg netop, fordi jeg tror, at den har en stor, rig Fremtid, og tror, at den kan gjøre uberegnelig Nytte. Jeg for min Part skulde meget ønske, at dette lille Lovforslag, vi behandle i Dag, blev fremmet.

Styr: Naar jeg nu tillader mig at tage Ordet, maa jeg begynde med at udtale overfor den ærede Taler, som sidst talte (Ovesen), og overfor min Kollega fra 11te Landskreds (Th. Nielsen), at der er Udskilligt af det, de have sagt, som jeg kan give min Tilslutning. Jeg har som Landsbypræst i 4 Aar været Formand i Bestyrelsen for de Fattiges Kasse og derigjennem faaet ikke saa lidt Kjendskab til Forholdet i Egnen, hvorfra jeg er valgt. Jeg tror, det er fuldstændigt rigtigt, at der endnu er mange Steder, hvor Valget til Bestyrelsen for de Fattiges Kasse i alt Fald ikke ubelukkende sker efter Partihensyn. Det glæder mig at kunne sige, at jeg ogsaa vil kunne konstatere det, som det 3die Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) har udtalt, at der kan anføres Exempler paa, at rene Benstrekommuner have valgt Høiremænd ind i Bestyrelsen for de Fattiges Kasse. Jeg maa ganske vist tilføie, at jeg ikke kjennder noget Exempel paa, at der er valgt mere end en; men det kan være min Mangel paa Kjendskab i saa Henseende. Ligeledes føler jeg mig forpligtet til bestemt at hævde, at de Fattiges Kasse har gjort og gjør ikke saa lidt Nytte. Skjøndt mit Kjendskab til Forholdene nu ligger nogle Aar tilbage, tror jeg nok at turde sige med Sikkerhed, at uagtet det ikke var store Midler, vi havde at raade over i den Kommune, hvor jeg var, lykkedes det dog i de Aar at holde 3 Familier udenfor det offentlige Fattigvæsen, og jeg kan i denne Henseende fuldstændigt slutte mig til, hvad den ærede Taler, der sidst havde Ordet, sagde, at det, det gjælder om overfor de imaa Familier ude paa Landet, som staa paa Randen af at skulle